

Λεωνίδ Κηφοζόκ

ΒΥΜΕΡΑ ΗΓΜ,
ΝΑΖΑΔ!

Леонід Кнорозок

БУМЕРАНГИ, НАЗАД!!

Продовження, початок див.

Кнорозок Л. М. Не вже – ще мить. Ніжин: Видавництво «Наука-Сервіс», 2020.

Ніжин 2021

УДК 82(477)-1
ББК 84(4Укр)-5
К 53

Кнорозок Л. М.

К 53 **Бумеранги, назад!!** Іронічна поезія і проза. Ніжин : Творча лабораторія імені «Сенсу Мого Життя», 2021. 20 с.
ISBN 978-611-527-006-4

Щастя – це погоня за мріями. Радше – політ над землею, усіяною розтрощеними ілюзіями, між бумерангами, що їх щедро жбурить соціум у майбутнє. ***Бумеранги – то думки та вчинки:*** їхні прийом-посилання обплутали грішну Землю – всебічно, під різними кутами, невидимі, мов сигнали мобільників, вони мають зворотну разючу матеріальну силу...

*Автор висловлює подяку своєму другові **Олександрові Гадзінському**, терплячому літературному редактору, що професійно виводить усі твори автора в люди.*

ISBN 978-611-527-006-4

ББК 84(4Укр)-5

© Видавництво «Наука-Сервіс», 2021

© Кнорозок Л. М., 2021

УПЕРЕДЖМОВА

...Ні, не читайте цей опус! Автор витягує тебе, читачу, мов шкідливого котятка з купелі власної утопії, закоріненої на окремо взятому ідіотизмі, і товче в атмосферу неприкаяності, гріховності, дивності та примарності буття. Автор плюндрує сенс свого (нашого?) буття – *прожити своє життя якомога безтурботніше...*

*Немає, **каже**, такої радості, яку б не здолала моя печаль!*

Кожному – по харі...по харизмі його...

Щоб усвідомив:

Мораль колюча, як стерня:

усе написане й прочитане – брехня!!

Ич, яке мурло творче!.. Теж мені, Пауло Коельйо...

Лео Коц-на-Бобер

- *А про що б ви хотіли поговорити з N,
геніальним ...*
- *Ні про що!! Та з ким і про що балакати?
Все уже сказано...*

«Талановитий пустопляс», ПЧ INFO, Агонія TV-2021

Частина I. **МАЛООБСТЕЖЕНІ**

Добитись взаєморозуміння – утопія. Хіба побудувати щастя в окремо взятій палаті. На планеті не вдалося.

Чи вже не пізно??

Спілкуватись треба м'яко, як при перекличці у палаті № 6. Суспільство хворе. Вся країна. Весь світ. Здорових немає. Є малообстежені.

- Наполеон??? Це ж маячня! Ви просто хворі!!!
- Можливо, лікарко. А те, що ви дурепа – це вже точно!!

Нічого особистого, це тільки бізнес.
Нічого особистого, це тільки секс.

Аль Каноне
Nekto

Слабомотивований девіантний сублімаж

Щоб не прогавити печалі,
Люби не дуже, часто пий
Круті відвари – в ідеалі
Ромашку-м'яту. Щедро лий

Солоні сльози. Сам з собою
Збирай сопельки, маринуй:
Журбу гостри свою, мов зброю –
Регоче Хаос? Множ на нуль!
Фалує Вічність? Зашмарклуй!

Закон *перезрівання* кількості в якість

1. «У людському суспільстві все робиться дурнями і поміж дурнів», Еразм Роттердамський (1469–1536);
2. «Думка більшості – завжди помилкова, бо більшість людей – ідіоти», Едгар Аллан По (1809–1849);
3. «А на громаду хоч наплюй!
Вона – капуста головата», Тарас Шевченко, 1849, Кос-Арал.
4. «80 відсотків населення Землі – ідіоти, і ...треба це прийняти як даність», Андрій Макаревич, 2019 р.;
5. «Ідіоти всі, на 100 відсотків», підслухана думка, ХХ століття;
6. «Я – debil. І я цього не приховую», Тимофій Милованов, міністр економіки України, 2020 р.
7. «Я, ідіот», резюме роботодавцю, ХХІ століття

Якщо дружба закінчилась – вона й не починалась.
Якщо любов закінчилась – вона й не починалась.
Якщо життя закінчилось – воно, може, так і треба?..

Не витримана гендерна квота. Хоч би сексизм якийсь...

Пріоритети «У Коц-на-Б'обера»

«Свобода-здоров'я-кохання-гроші»:

У нас Ви знайдете вільну, здорову любов. Ми у вас – готівку!..
Бажаємо Вам щастя, себто: свободи-кохання-здоров'я-грошей;
Здоров'я... розуму;
Не забувайте радіти життю;
Будьте щасливими за найпершої ліпшої нагоди!

Здоров'я – це ще не все. Але, якщо його немає, всього останнього вже й не треба. Та все ж свобода превалює. Коли ти, як жеребець здоровий, але копито цвяхом до пенька прибите, ніби долоні Христа до хреста – навряд чи, щоб лишнє зайве здоров'ячко зробило тебе щасливим...

Кобилок з розкішними гривами це теж стосується...

Я до вас хайпонуть – а ви мене тролите! Булінгуєте... Знову тролите... Кібердилізм.

Серцю спека – нервам тісно;
Крайте, вуйки – вріжте пісню!

Що?? Підкотилась знов
Іще одна любов??
Куди вона, непрохана,
Їй-бо, я ще ж закохана!
Наразі наречена...
Знов скажуть – навіжена!!
А я скажу – це доля,
Така вже Божа воля!!

Лежу. Сама. Прийшов... От як вгадати –
Чи вистачить снаги не покохати?

Частина II. ПОВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА

*Щирість, простота, доброта, добросовісність
– вітаємо їх, любимо.
Але успіху досягнуть гнучкі та хитрі.*

Добрі-чутливі, щедрі-правдиві
Ледь животіють... Терниста їх нива.
Наша мерзенна система блудлива:
Підлість – це успіх, нищість – пожива.

*Минув вік, як у батіг траснув.
Наче й не жив...*

Народ

Життя коротке. Без кохання
Мов батогом вздовж долі: хрясь!!
Кому ж таланить – без вагання
Любов'ю зупиняйте час.

На самоті, в хворобах і нестатку
Конав поет.
То треба так. Здолав класичну планку,
Зборов сюжет:
«В пільмі-гордині власного свавілля,
В шалений світ
Сліпу любов водило божевілля
До скону літ...»

МАХА МАНТРА

– *Добро повернеться утричі. А зло – разючим бумерангом!*

– *Пригнусь... за спину... за паркан сховаюсь!..*

– *А, йо.. штвою... а я ж не всти...*

Летять зі свистом бумеранги... Що, назад?
Хотілося б... Аж ні – ось зліва сипле,
Вперед, в майбутнє – доцентрова сила
Їх чортова штовхає – вбивчий град

Накриє щедро. Від падлюки
Кидок вперед, обертка в морду –
То треба... Та не бачив зроду!!
Бодай би вам відсохли руки –
Невинного трощить народу...

Всевишній! Що воно за розклад??
У Всесвіті недосконалий лад!!
Вперед жбурляти радше б погляд –
Повернеться? Пусте – хоч би й *на зад!!!*

А вже ж!

Важкими не жбурляйтеся словами –
З-під них тягнути можуть вас шматками,
Баграми відпихайте організми,
Що бумерангом цілять по харизмі!!

Yes!!!

Щоб не під брудом лайки помирати,
Хай прилетять ласкаві бумеранги...
Буденна мрія більшості – зловлю
Священну мантру: «*Теж тебе люблю!*»

Частина III. ВАМПУМ¹ З ВІГВАМУ СКУНСА

*Молоді блазні відрізняються
від старих лише гнучкістю тіл, а не
переконань...*

Л. Коц-на-Бббер

– Я, Зоряний Скунс, старійший вождь племені Відчайдух-Койотів, кажу вам, молоді воїни: з битви виходити треба з високо піднятою головою... ворога! ТИ ЗРОЗУМІВ МЕНЕ, Бичий Хвіст?? І не тре' задиратись!!.

– І хто були вони, наші старійшини, в пору юності ранньої, багато зим тому? Перспективні дурні!! Життя жорстоко їх редагувало... І нині хто вони?? Уже досвідчені, геть безнадійні бевзі!! Два види їх: одні *що думають, те й кажуть*, інші *кажуть не думаючи*... Тому так мені легко з ними. *Свій розум демонструю я мовчанням*...

– А з вами розмовляю, бо сумно. Три радощі лишилося мені на схилі років: *рибалка, полювання, юні діви*... Точніше, сні про радощі оті ...

– Куди подінеться душа, думки мої і досвід, коли присяду я знеможений, звисивши втомлені ноги над прірвою каньйону Старих Шептунів? Куди зникне мій незламний дух та неповторна особистість? Туди ж, кажете, куди зникне ця дірка з мого мокасину? Туди ж, куди відлетить дзвін стріли і пружність лука, як тільки лусне тятива?? Помиляєшся, Задертий Стручок, – після мене слова залишаться, слова, що вклав у ваші вуха, блудливі йолопи. Владико, Дух Моніту, дай мені терпіння!!!

– О мудрий спокій, ти могутня сила! Полоще свіжий вітер скальп. То мій...

– О, молодь! Ти, Задертий, що здатний підглядати лиш за скво, достатньо молодими, під час купання... Голова твоя порожня, як нора байбака після викурювання... Слова мої повинні зачепитись за чиєсь серце... За зябра?? Розумник! Дай тобі волю, свого стручка ти стер би до основи... Хоч би об стовп тортур!!! Що ти вибалушив баньки, як той лосось, якого вже забагрили... Підніміть його, бач, як

цепонуло... Корчиться... Плачем-реготом зайшовся... Навіжений – ну достеменно його татко, Трепетний Битюг, у дитинстві!

.....

– *Хлопці, сьогодні він зробив пару тяг з люльки миру – я чув амбре канабісу. Тож буде плевулькати нам про знаменні троці та сідниці своєї скво...*

.....

– Під час походу на Східні Прерії ми повернулися ні з чим. Наш шаман Кудлаті Ніздрі тіпався і скавулів, качався і пускав зелену піну – просив у Духів перемоги. Даремно! Їхні шамани верещали краще, барабани гупали гучніше... Великий Моніту став на бік ворога. Їхній Бог сильніший! Точніше, шамани і вожді хитріші – надихнули на святе кровопролиття. Війна – найкращий спосіб перетворити мужніх воїнів на стадо баранів, освячених на перемогу з обох боків прерій. З волі великих вождів. Шаманів... Наші Боги слухняні. Їх теж...

– Ні, ще не хау... Що за хх..., сказав я лишнє... Так вас навряд щоб надихнути на похід за скальпами... Це я для прикладу – як не треба. Так, ці слова я зняв із язика Замисленого Над Струменем. Його шлях хибний. Про нього не складуть пісень... З того, хто мислить над струменем та промовляє до вітру, мало зиску... Слабо йому троцити голови ворогів томагавком!!! А рот треба зашивати... Всім! Начувайтесь!.. *Коли я згадую свої промови, я заздрю німим.* Нестриманий язик можуть засмажити. Окремо від тіла. Сумно... Тому продовжую...

– Тоді ми втратили стільки скальпів, скільки не захопили і з того часу, коли Захриплий Півник ще бігав без настегневої пов'язки та дзюрив під вігвам Тривожного Кабанчика, вождя клану Жовтолизів... Наразі наш шаман збирався і на сонце накинути тотем – намисто з жовто-фіолетових іклів. Чи біло-синьо-червоних... Але Верховні Вожді проголосували проти. Велике Світило ж бо таки піднімається зі східних прерій! А але ж сідає на західні...

– Зі скальпами повернулись лише брати Лупаті Бізони. Тепер цих близнюків не розрізниш... О, вони мужні воїни... Обідрали

один одного... Веселуни – могутній розум свій надійно заховали... Замислений Над Струменем уже склав пісню про той похід: хоробрість найбільше прославляють боягузи, а благородство – пройдисвіти. Я сам пустив сльозу – таки талант могутній... Так *оспівати*² міжплемінні чвари може лиш досвідчений пройдисвіт – його пику хитрющі білі теж хочуть увіковічити *на банкноті*.³ І до Ради Верховних Вождів він таки проник...

– У мене розтрощене коліно. Це трапилось під час набігу на клан Чорноротих. Славна була битва!! Таки догнав тоді я Прудконогу Качку – не було вибору. То була воля Богів. Такі сідниці!!

.....

– *Хлопці, не розбігайтесь! Тільки що він добряче приклався до баклажки з вогняною водою! Ось-ось почне казати про священну Камасутру та продані за безцінь землі пращурів... І дивіться – не реготати!..*

.....

– Священна Книга блідолицих «Кама З-утра» була виміняна мною на вісім бобрових шкір... Та не дзявуліть – дев'яту шкуру додала вдова Рогатого Єнота... Чорнобурку... Про це ні слова! Блідолиций Педрілль Скотт, торговець вогняною водою, довго не здавався. Вдова переконала... І не тільки його... Багато хто з нею погодився... Вам зарано... Так, у таємному лежбищі... на озерці Жагучої Видри. А як ви про це?.. Та звідки вам знати, як звабливо шарудить зрілий очерет!.. Хто бовкнув «перезрілий»?.. О, мудрий спокій, ти могутня сила!

– То був доленосний день. І десь півночі... Я пізнав гармонію зі Стогнуchoю Пумою. Разів десять... Ну, п'ять... Ніхто вас так не розуміє, як скво, що переманює із рідного вігваму до свого! І чого там тинявся Кудлаті Ніздрі?.. Принишк біля дірки, пхав свого носа волохатого у шпарину... Ну, дикун в натурі... Красава! Ми саме пробували «бізон знаскоку»... Завалили... Його, того шамана, що по-звірячому роздував ніздрі, оперіщило великою жердиною

вігвама. Одразу ж добавила Прудконога Качка. Вислідила... Підкралась з іншого боку. У неї гострий нюх... Я майже не постраждав. Моя скво мудра – береже свого воїна, бо хто ж буде тягати здобич? Та ні, щелепа моя вивернута, відколи моя вігмамогосподарка знайшла мою колекцію настегнових пов'язок! А наразі вона вже знає, кого товкти для профілактики! Не розумію, хто ж тоді дико ревував бойовий клич «**ДЖЕРОНИМО!!!⁴**»... Та не коли знайшлись оті шнурочки-смужки з бісером і бахромою, а тоді коли «бизон знаскоку»... Не пускайте слину, то була колекція скальпів... Засушених. Про пов'язки я бовкнув для подразнення... можливо... лишнє... Ніякого «бізона»!.. І не настрибуйте один на одного! Припиніть соромітні жести! Ніяких демонстрацій! Не тре' задиратись, Бичий Хвіст!!!

– Загадка! Стогнуча Пума муркотлива – розкута без обмежень, але так тваринно заволати, щоб кров у жилах скрижаніла?.. Не знаю... Хіба в парі із Прудконовою Качкою... Коли зчепились... Ото здійнявся гармидер після того утробного рику: загупали барабани війни, заскавуліли собаки... Сусіднє плем'я Настовбурченого Їжака поспіхом знялось на північні стійбища... Рудий пес вождя Захриплого Півника, у якого голова, як у ведмедя, а ікла, що у алігатора... Та не у Півника, у собаки! Той пес, підібгавши хвоста, нарізав круги, допоки не гепнувся у вовчу яму перед таємним лежбищем..., того, на озерці Жагучої Видри... Так, пастку рила Прудконога Качка – очевидно, їй допомагали всі стурбовані скво нашого племені. А там уже давненько сидів сам Півник – оскаженілий пес не впізнав свого господаря!

– Захриплого Півника зібрали докупи і спалили, і прах його розвіяли над Холлівудом – Священним Лісом. Жахіття!... Вищир долі: бач, як небезпечно *шукати гармонію* у таємних закутах! Тепер та псявура знов служить Тривожному Кабанчику. Власне, сам Кабанчик і вирив яму Півнику... Можливо... Але про це зарано... Подивимось, хто буде зверху... Та я не про «бізона з наскоку»!! Нічого я вам не покажу! Вгамуйся, припини рачкувати... *Повний Песець!!!* Злізь із Задертого Сучка! Та не буцайтесь!

– Наразі ще не на часі – клан Кульгавого В'юна підманює того собацюру (у якого голова, як у ведмедя, а ікла, що у алігатора!), беконом підхарчовує – чия ж то візьме?! А ще ж плем'я Довготелесого Кролика колобродить у Раді Верховних Вождів... Можуть спихнути не тільки до Глибокого Дупла, а ще й до Свинячого Голосу!.. Багато мокасин наслідили біля вовчої ями на стежині, що веде до Жагучої Видри – вона вміло приборкує вічний поклик: Обшмульганий Цап, Кровожерливе Зайчатко, Покоцаний Вовк, Сивий Котяра, Картавий Жайворон, Кульгавий В'юн, Вузлувата Дупа... Ну, і Свинячий Голос, звичайно! Сліди його мокасин двічі переплітаються з відбитками його ж рук!!! Це ще далеко не повний перелік імен ушавлених воїнів, що перевіряли там *пружність і твердість своїх переконань*. І досить успішно... Що там таке, Лисий Вуж? Негайно прибири руки! Що ти там ховаєш?? Таткові своєму покажеш... чи мамі... І де моя баклага?

– Шаман Кудлаті Ніздрі наразі з вивернутими і настовбурченими дихальними отворами. Новий вождь висував його в перший ряд при бойовому поході – для залякування ворога, сіяння жаху... Та де там – у старого хитруна завжди відмазка: я, мовляв, підманюю перемогу, спілкуючись з Великим Моніту. А сам ховається за Відхожий Валун, гупає в бубон, гриби жує, травичку курить, качається, дригає ніжками, слинить місцину під собою... Підманює перемогу він... Никає між вігвамами – куди б ще ніздрі встромити? Прудконога Качка не даремно розгорнула його мордяку, оперіщивши довбнею... Так від нього не тільки Жагуча Видра відвернеться, а й сам Великий Моніту!.. Але мені начхати...

– Не на Моніту начхати, а на те, що Видра відвернеться... Один з основних законів *прерій* – *всім на всіх начхати*. Вам – на мене, мені – на вас... Вам так хочеться слухати, як мені розповідати...

Та що це я?.. Мої слова повинні летіти, мов стріла, а вони стрибають, як камінець по виступам, що зірвався зі стрімкої скелі каньйону Старих Шептунів... Пора освіжити пам'ять...

– Ще один з *неписаних законів прерії* – *сильний має право зжертви*. Слабий має право бути з'їденим. Так звелів Великий

Моніту. Але на все треба начхати, бо важко. Особливо слабим... Ні, на Моніту чхати не варто... Допоки він не перетягне вас на бік більшості – до всіх пращурів, у країну Духів, багату на дичину... Тільки там по-достоїнству оцінять ваше чхання, Блаженний Баранчик і Блазнювата Вівця! Не тре' задиратись і забуватись!

.....

– *Хлопці, віддайте той гарбуз! Ні, доливати не потрібно... Ось-ось казатиме про головне. Допоможи йому, Великий Моніту – він уже визрів для доленосних висновків...*

.....

– Я, Зоряний Скунс, найстарший із старіших, вождь племені Відчайдух-Койотів, не бачу поваги на ваших обличчях, юні воїни, при естафеті мудрості пращурів. І на повільному вогні, і коли з вас луплять скальп – у справжнього воїна завжди кам'яне обличчя. Слова мої ви самі повинні уважно і бережно знімати з язика мого, вкладати у вуха свої і нести через всі зими і літа, через *Хребет Світу*⁵, хвилі *Великої ріки*⁶ і *Батька Вод*⁷, аж поки Великий Моніту не скаже: «Годі!!»

– А ви шкірите зуби, пики розпливлись... Наче Стогнуча Пума вже муркоче, кусає за вушко і грається з вашими засаленими пасмами, які завжди готові у вигляді скальпу прикрасити спис оскаженілого, мужнього бовдура з чужого роду-племені... А що ви ще хочете? Це велика честь і слава... слухати мої слова... Про вас складуть пісні... Подайте мені ту баклажку... Мудрість моя бездонна. Щось там на дні...

– Ага, з блідолицими легко домовитись. Вони хитрі на свою користь... Поки ми самостверджувались, облуплюючи один одного, блідолиці зганяли нас у резервації. Лише *Скажений Кінь*⁸ топтав свою стежку: *оту стежину в ріднім краї – одним одну, одним одну біля воріт...*

– А свої землі ми проср... *продали*⁹.

Ні, на це начхати неможна: *є речі, чхати на які – табу!* *Порушите цей закон прерій – не стане прерій!* Точніше, вони стануть

не нашими! Прогнеться Хребет Світу! І прерії, і каньйони, і хвилі Батька Вод – *і все останнє ми відберемо у нащадків...*

А тепер хау, я все сказав!

НЕОБХІДНІ ПОЯСНЕННЯ

¹**Вампум** — нанизані на мотузки (ремінці) циліндричні намистини з раковин, що служили північноамериканським індіанцям для різних цілей, зокрема для збереження інформації.

²**Співанка** племен групи сіу: лакота – ті, хто живе на заході, дакота – на сході, накот – в центрі:

Де народ такий є щирий,
Щоб завжди червоношкірий,
Джерело під небом синім –
У якій ще є країні?

У бізонів криві роги,
Не ховають стрункі ноги –
Гарні скво, всі берегині,
У якій, скажіть, країні?

Адаптивний переклад Коц-на-Б'єбера

³**На банкноті п'ять доларів (1899)** розміщений портрет Біжучої Антилопи (Running Antelope), вождя племені хункпапа (група народів сіу).

⁴**Джеронімо** (*Geronimo*) або **Гоятлай** (*Goyaalé*), «*Той, що позіхає*» (1829–1909) – легендарний ватажок чірікауа-апачів, який протягом 25 років очолював боротьбу проти вторгнення США на землю свого племені.

Клич «Джеронімо!» використовується у повітряно-десантних військах США під час стрибка з літака. У 1940 році рядовий-десантник на ім'я Ебергард запропонував товаришеві використовувати за бойовий клич ім'я індіанця з переглянутого напередодні фільму. Через деякий час весь загін люто кричав «Джеронімо!» при десантуванні з літака, а сьогодні цей клич є вже традиційним для ПДВ США. Як бойовий вигук, що символізує лють, відвагу і віру у перемогу (схоже за значенням з «Ура!» і японським «Банзай!»), клич «Джеронімо!» згадується в різних творах літератури, кіномистецтва, комп'ютерних іграх. «Джеронімо!» використовує герой британського фантастичного серіалу Доктор Хто, Агент Джонні Інгліш, стрибаючи з парашутом з гелікоптера, а також полярні ведмеді, стрибаючи в замерзле озеро, з мультфільму «Балто».

⁵**Хребет світу** – так називали Скелясті гори *Чорноногі, ніітсімані*, «оригінальні люди» – група корінних американських народів у США та Канаді, яка складається з чотирьох споріднених племен: північні пікани, південні пікани, кайна та сіксікі.

⁶**Міссурі** – притока річки Міссісіпі, Чорноногі називають її *Велика Ріка*.

⁷**Міссіссіпі** – індіанці племені оджибве називали цю ріку *Батько Вод*.

⁸**Скажений Кінь** (*Crazy Horse*) – військовий вождь племені оглала у союзі з семи племенами дакота. Син шамана, його мати померла молодою, і її замінила жінка з племені брюле, сестра відомого вождя Плямистий Хвіст. При народженні отримав ім'я Кучеряве Волосся. У дитинстві його навчали батько і воїн з ім'ям Високий Хребет, відомий під кличкою Горб. Згодом отримав ім'я *Скажений Кінь*. Боровся проти федерального уряду США, приймав участь у Повстанні Червоної Хмари, підтримав обрання вождя Сидячого Біка верховним вождем сіу.

Скажений Кінь цурався білих людей, залишався замкнутим, тримав армійське командування в постійній напрузі. Коли поповзли чутки про його бажання знову повернутися на стежку війни, Скаженого Коня заарештували.

Вождь був доставлений у Форт-Робінсон, де за нез'ясованих обставин був убитий у 1877 році. Йому було близько 37 років.

Пам'ятник Скаженому Коню – найбільший у світі меморіал, присвячений індіанському вождю. Висічений з суцільної скелі, Блек-Хіллс, штат Південна Дакота, США. Будівництво меморіалу розпочате в 1948 році. Автор проекту – Корчак Зюлковскі помер у 1982 році. Будівництво продовжується за розробленими Зюлковскі докладними ескізами. В 1998 році було завершено 26-метрову голову вождя, наразі робота ведеться над 66 метровою головою коня. Через нестачу коштів будівництво меморіалу виконується групою ентузіастів, вкрай повільно і в міру надходження коштів. Основна частина коштів надходить від відвідувачів, кількість яких становить близько мільйона на рік. Закінчена фігура буде мати 195 метрів ширини і 172 заввишки, що значно перевищує за розмірами меморіал Американським президентам на горі Рашмор і на кілька футів вище, ніж Монумент Вашингтона.

⁹**Продали**, напр. *Манхэттен* (*Manhattan*) – один із п'яти міських округів у місті Нью-Йорк. У 1626 році директор Нових Нідерландів викупив у місцевих індіанців весь острів за речі, що коштували тоді 60 гульденів (24 долари). Нинішня оцінка цих земель – орієнтовно 49 млрд доларів.

ЕПІЛОГРАФ

– Кажіть швидко, про що ви ще – слава Богу! – не написали, і розбігаємось! Творчі плани на майбутнє...

– Скоро напишу про те, що *головне завдання людини – не розучитись радіти*. Татко-мама, дідусь-бабуся можуть блукати у безглуздості життя і тягнутись до загробних сутінок – це їхнє особисте, глибоко інтимне горе... Але навчити радіти життю того, кого ви вже оцасливили, впустивши в цей паскудний, божевільний світ – святий обов'язок. А до квилінь власної душі самі дослухайтесь...

І ще бажаю запатентувати відкриття: *межа твого життя – це твої творіння*. Прямо зараз я подаю геніальне підтвердження... корисно для людства...

– *А знаєте, що настали погані час, – кожен хоче написати книжку*. Це з шумерського клинопису, років тисяч шість тому, **МИТЄЦ!**

– Ага, он ви як! Б'єте нижче пояса! Доведеться написати, що треба вміти тримати удари *долі*... І навстоячки. От ударте мене – побачите, який я загартований, мужньо тримаюсь. Пані ведуча, що ви така несмілива... Торкаєтесь, наче запрошуєте до прелюдії... Я заблокуюсь, вріжте по-дорослому...

А, йош... мля... твмть... Камеру вимкни!

.....

– От тварюка! Так хвицьнула! Вагомо уточнила моє відкриття: *не межі, а рамки мого життя*. І визначаються вони не моїми творіннями, а читачами... І де вона практикувалась? Ютуб так по кумполу удару не відшліфує... Ще того професора чорти принесли – а я не витримав... *долі*... Качаюсь тут – воістину: *думати раніше було вже пізно!* Туфельку, бач, згубила... розбиту... Теж мені Попелюшка... Мізки твої заблоковані. І мої...

Все опишу.

Вже починаю!

.....

«Талановитий пустопляс»
«ПЧ ІНФО» – «Агонія TV» 2021

ЗМІСТ

УПЕРЕДЖМОВА.....	3
Частина I. МАЛООБСТЕЖЕНІ.....	4
Частина II. ПОВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА	7
Частина III. ВАМПУМ З ВІГВАМУ СКУНСА.....	9
ЕПІЛОГРАФ.....	15

Літературно-художнє видання

Леонід Кнорозок

БУМЕРАНГИ, НАЗАД!!

Іронічна поезія і проза

Редактор – Оксана Капленко

Літературний редактор – Олександр Гадзінський

Дизайн обкладинки – Віктор Стрілець

**У книгах та слайд-шоу використані світлини з колекцій Віктора Головіна,
Олександра Вобленка, Сергія Давиденка, Леоніда Кнорозка**

Дивись: Репозиторій НДУ імені Миколи Гоголя / Кнорозок Леонід

Підписано до друку 30.06. 2021 р. Формат 60x84/16 Папір офсетний

Гарнітура Times Ум. друк. арк. 3.2 Обл.-вид. арк. 0,62

Наклад 42 прим. Замовлення № 777

Творча лабораторія імені «Сенсу Мого Життя»

Видається коштом автора, обладнання для друку автора

Поетичні збірки:

- «И чтоб не кануло в Лету, что натворил я на лету...», 2001;
«Пританцьовування за плугом», 2004;
«Возьми меня в коллекцию любви», 2004;
«Post diploma tango», 2005;
«Софія рюмсає в плече», 2008;
«Небайдужі роки», 2009;
«Прикладна поезія», 2010;
«Алые львы», 2012;
«Крылья мешают ползать», 2015;
«Осіннє шелестіння», 2016.

Повісті:

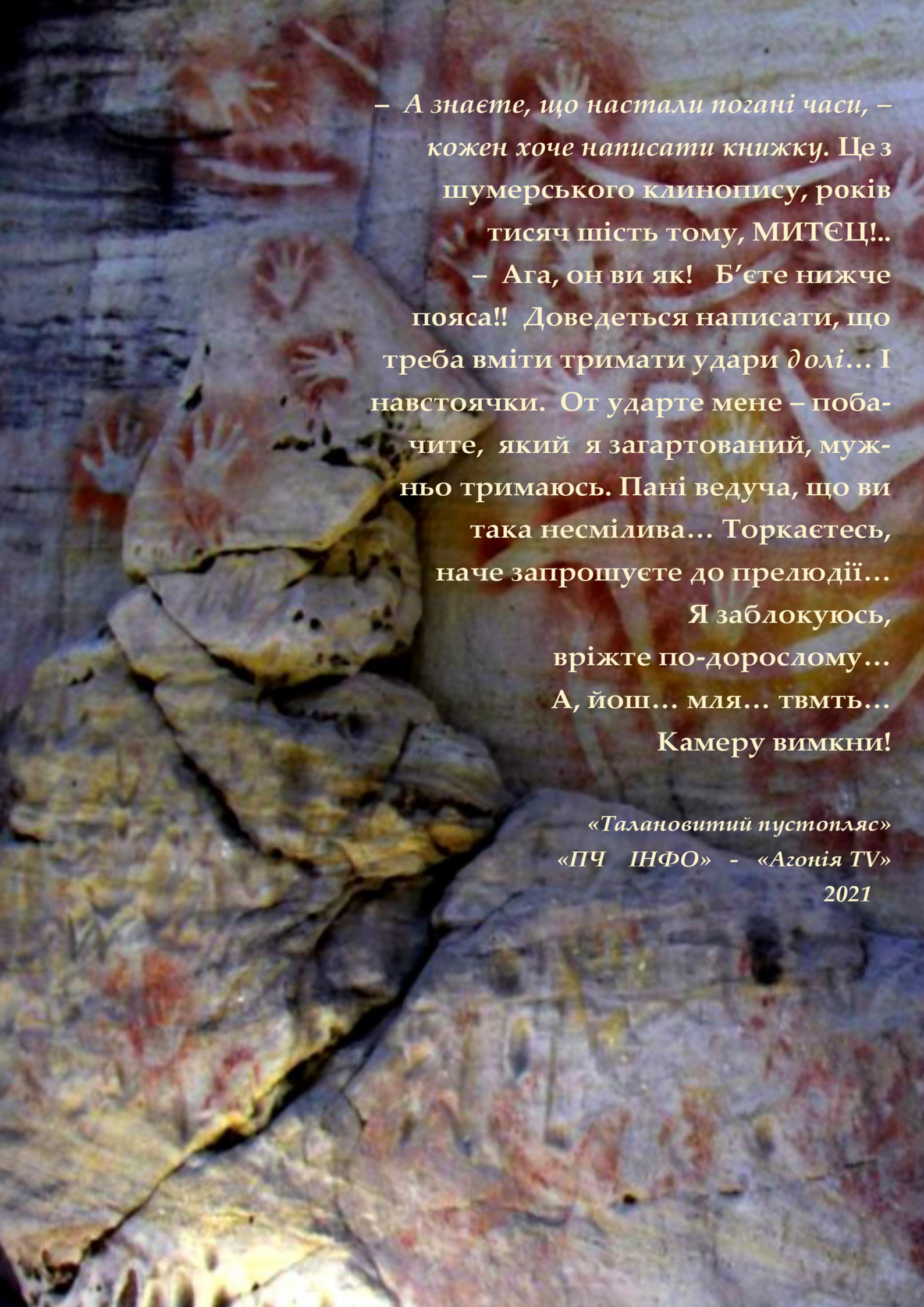
- «Збича мрій» та «Сміх у кінці тунелю» (2014,2016);

Зібрання творів:

- «Поезія та проза», том I, 2019;

Збірка іронічної поезії та прози

- «Не вже – ще мить», 2020.

– А знаєте, що настали погані часи, –
кожен хоче написати книжку. Це з
шумерського клинопису, років
тисяч шість тому, МИТЄЦ!..
– Ага, он ви як! Б'єте нижче
пояса!! Доведеться написати, що
треба вміти тримати удари долі... І
навстоячки. От ударте мене – поба-
чите, який я загартований, муж-
ньо тримаюсь. Пані ведуча, що ви
така несмілива... Торкаєтесь,
наче запрошуєте до прелюдії...
Я заблокуюсь,
вріжте по-дорослому...
А, йош... мля... твмть...
Камеру вимкни!

«Талановитий пустопляс»
«ПЧ ІНФО» - «Агонія TV»
2021